

og at lade Sognekommunerne være ene om det, og sige: Vær saa god, disponer du frit, du bidrager ikke — det gaar efter gode Bevillingsregler ikke an. Men der er ogsaa en anden Grund herfor, og det forekommer mig her, at det ærede Medlem selv leverede et herligt Bidrag til at vise, at det er rigtigt, at Sognekommunerne bidrage Noget. Det ærede Medlem anslog Skaden i de to sidste Aar i en Egn af Præsto Amt til 350,000 Kr. Dette er den Skade, den paagældende Egn har lidt ved, at Indsamlingen i 1883 ikke skete med den Omhu, som der utvivlsomt kunde have været anvendt derpaa, og det kan dog vel herefter siges med Sandhed, at en hel Del Landmænd ere blevne ruinerede ved den Skade. Men havde man valgt den naturlige Vej, som Lovforslaget foreslaar, havde man anvendt de forebyggende Foranstaltninger, som i dette Tilfælde skulde være trufne for fire Aar siden, saa er det klart, at Sognekommunerne samt de Landmænd, der bo i de Kommuner, der skulde bidrage, vilde have staaet sig ganske vel ved at have bidraget nogle Procent af den Skade, de nu have lidt, til Indsamling. Jeg tror paa ingen Maade, at man kan undgaa at lade Sognekommunerne bidrage til Sagen, naar man vil give dem selv hele Administrationen af Sagen, og det tror jeg rigtignok, at man er nødt til at gjøre. Det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Nielsen-Grøn) mente, at man kunde ikke overkomme Indsamlingen i Skovene. Det tror jeg dog ganske vist, man kan. Jeg tror, at naar man har Pengemidler dertil, kan man gjøre det, og jeg tror ogsaa, at det er ganske nødvendigt, man foretager Indsamlinger der. Jeg erkjender naturligvis, hvad der er sagt af det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Steenstrup), at uagtet det ser hæsligt ud i Flyveaaret, idet Træerne paa store Strækninger blive fuldstændig afbladede, ja, endogsaa hele Skovstrækninger kunne blive det, saa er det dog ikke i det Aar, at den væsentligste Skade sker, men de Oldenborrer, der afblade Træerne og Skovene, gaa selvfølgelig ud paa Markerne og lægge deres Høg der. Det er altsaa ganske nødvendigt, at man udstrækker Indsamlingen ogsaa til Skovene, og har man Midler til at betale det med, faar man det ogsaa nok gjort. Dertil maa det erindres, at Indsamlingen er et forholdsvis let Arbejde, som kan udføres af, hvem det skal være, man behøver ikke at være meget arbeidsfær for at gjøre det. Det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds var i nogen Misforstaaelse, naar han troede, at Lovforslaget udtalte Noget om, naar en Mand skulde arbejde.

Der er Tale om, at han skal opsamle under sit Arbejde, og den Bøde, der er sat fra 20—100 Kr., gaar jo kun ud paa at straffe den, der gjør Modstand imod, at Sogneraadet lader foretage Indsamling paa hans Grund, — Gaardsplads dog herfra undtagen — eller forhindrer Sogneraadet i at lade føre Tilsyn over den af ham selv foretagne Indsamling. Det er kun det, der skal straffes, og det er da ogsaa Noget, der bør sættes en Bøde for. Naar det ærede Medlem spørger, om Gaardsplads efter mit Skøn indbefatter Have, saa svarer jeg dertil bestemt Nei; det er to forskjellige Ting. Haven er netop ikke undtaget, fordi dette i mange Egne vilde være meget forkert, idet Haven netop er det Punkt, hvor de flyve fra, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds sagde. Kun Gaardspladsen er en Undtagelse. Det er i Genhold til den sædvanlige Regel, at Gaardspladserne anses noget mere fredede; og at en Mand der ikke bør være udsat for at miste sin fri Raadighed. Hvad angaar Bestemmelsen om Stærkaskerne, da have de ærede Medlemmer, som nævnte dette Punkt, vistnok Ret i, at Bestemmelsen ikke er affattet heldig, det kunde se ud, som om Bestemmelsen gik ud paa en Nærspørgsmaale, hvilket i alt Fald ikke har været min Tanke. Det kan ogsaa gjerne være, at Summen er sat for høit; men det forekommer mig, at Bestemmelsen i og for sig er mindre væsentlig, og jeg lægger ikke særlig Vægt paa den. Iøvrigt kan det dog være, at den paa sine Steder kan gjøre sin Nytte. Som de ærede Medlemmer ville have observeret, er der ikke Tale om, at man behøver at give Præmien, idet der kun staa „kan“ og ikke, som af et æret Medlem nævnt, „skal“. Bestemmelsen kan maasse staa der, naar der staa „kan“, men skulde der staa „skal“, kunde der efter min Mening naturligvis ikke være Tale om noget Saadant.

Buff: Jeg skal kun bemærke til den hvoitærede Minister, at han ikke rigtig fik klaret for sig med Hensyn til § 1. Hans Svar lød væsentlig saaledes — det er ikke ordret — at efter de Bestemmelser, som findes længere nede i Lovforslaget, maatte Forudsætningen være den, at de Myndigheder, som ere nævnte, Sogneraadet og Amtsraadet, maatte kunne henvende sig til Ministeriet, og saa maatte der skrives ind. Ja, det er nu meget godt, men hvad kan den hvoitærede Minister saa have imod ligesom at give dem Ret til at forlange af Ministeren, der staaar bagved Statskassen, at han skal gjøre det. Vi have jo Erfaringer, der kunde